

Erdőtervezők versenye a Bükkben

Az Országos Erdészeti Egyesület Erdőrendezési Szakosztálya 1975 óta tart rendszeresen országos rendezvényeket. Egyik évben Erdőrendezési Napok, következő évben, tehát váltakozva, Erdőtervezők Versenye megrendezésére kerül sor.

Ebben az évben a Heves Megyei MgSzH Erdészeti Igazgatósága illetékeségi területén, Felsőtárkányban került sor az erdőtervezők immár hagyományos versenyére, amelynek az Egererdő ZRt. Felsőtárkányi Erdészete adott otthont, a Bükki Nemzeti Park Igazgatóságának közreműködésével. A szervezésben a helyi erők mellett nagy részt vállalt az MgSzH Központ Erdészeti Igazgatósága és az OEE Erdőrendezési Szakosztálya.

Ezek a versenyek hagyományosan két célt szolgálnak:

- munkamódszer átadás, tapasztalatcsere; az egyéni teljesítmények és a csoportmunka eredményeinek kalibrálása;
- baráti és munkakapcsolatok ápolása, az együvé tartozás érzésének erősítése.

„Él még a magyar erdőrendezés...”

Nagy izgalommal tekintettünk a volt Állami Erdészeti Szolgálat átszervezését követő első országos rendezvényünk elé. Fontosnak tartjuk ugyanis, hogy a korábbi emberi, szakmai kapcsolatok az új szervezet felállítását követően is megmaradjanak, sőt ha lehet, erősödjenek.

A rendezvény tapasztalatai és a kedvező visszajelzések ismeretében megnyugodva állapíthattuk meg: él még a magyar erdőrendezés, s az emberi kapcsolatok romlatlan állapotban vannak. A kétnapos verseny résztvevőit az MgSzH Központ Erdészeti Igazgatósága



nevében Czirok István osztályvezető, a Heves Megyei MgSzH Erdészeti Igazgatósága részéről pedig Kondor István igazgató köszöntötte, majd Schmidt Zoltán igazgatóhelyettes ismertette a versenyfeladatokat.

A rendezvényt megtisztelte megjelenésével Lajkó Ákos, az MgSzH természeti erőforrásokért felelős elnökhelyettese, Kolozsvári Ákos, az MgSzH gazdasági elnökhelyettese, továbbá Szepesi András, az FVM Természeti Erőforrások Főosztályának helyettes vezetője, valamint Szabó József, a Heves Megyei MgSzH főigazgatója és Schmotzer András, az OEE általános alelnöke.

Bővültek a versenyszámok

Ebben az évben a szervező iroda a hagyományos három versenyszám mellé felvett egy újdonságnak számító tájékoztatósi témát is. Így a versenyszámok a következőképpen alakultak:

- élőfakészlet meghatározás,
- erdőrészlet leírás,
- körlep- és magasságmérés,
- új számként: terepi tájékoztató térkép és GPS segítségével.

Az élőfakészlet meghatározó helyszíne egy 99 éves bükkös-gyertyános-kocsánytalan tölgyes faállomány volt. A versenyzők feladata az volt, hogy szabadon választott fakészlet-meghatározási módszerrel a lehető legpontosabb fatömeget és annak fafajonkénti megoszlását állapítsák meg.

Az erdőrészlet leírási feladat során a fatérfogat megállapítása nem volt cél. Azonban az erdőrészlet alapos bejárása kellett ahhoz, hogy az arra vonatkozó kérdéseket a versenyzők hibátlanul meg-

válaszolhassák. A tesztalapon többek között meg kellett határozni a területet, a fafajmegosztást, az előforduló ritka elegyfajokat, a cserjéket és lágyszárúakat, a kort, az átmérőt és magasságot stb.

A harmadik – és a résztvevők elmondása szerint leginkább embert próbáló – új feladat a tájékozódás volt. A versenyzőknek egy térkép és egy kézi GPS vevő segítségével kellett felkeresni 5 db EOv koordinátával megadott, illetve 5 db térkép-terep azonos pontot. Az értékelés a felkeresett pontok száma, a szintidőn belüli teljesítés, illetve az időtűllépés alapján történt. Úgy gondoltuk, hogy mivel a kézi GPS vevő használata lassan napi gya-

Fahibák, fakárosítások

Sajnos, mindössze 1200 példányban jelent meg az a szép kivitelű, kis ismertetőnk címével azonos című könyv, amelyet Prof. Dr. Molnár Sándor DSc intézetigazgató, egyetemi tanár, a NyME Faipari Mérnöki Kar jelenlegi dékánja szerkesztett, s amely 15 szerző és négy fényképkészítő munkáját tartalmazza.

A könyv anyaga úgy épül fel, hogy a páros oldalakon szerepelnek a fahibák, fakárosítások (szám szerint mintegy ötven) leírásai magyar, német és angol nyelven, a következők szerint: a fahiba jellemzői; meghatározása, jelentősége; megelőzése; esetenként pedig egy-egy fekete-fehér ábra is a leírtak megértésének elősegítésére. A leíró résszel szemben, a páratlan oldalon kitűnő színes fényképek mutatják be az így leírt fahibát, fakárosítást.

Király Pál





korlátta válik az erdőtervezésben, érdekes ezt a versenyben is megjeleníteni.

A negyedik és egyben utolsó feladat a körlap- és magasságmérés volt. Kijelölt helyeken felállva, tükrörelaszkóp segítségével kellett megállapítani a felállási helyeken mérhető körlapösszeget, valamint az előzetesen kijelölt fák magasságát.

Kísérő programok

Azok a résztvevők, akik nem versenyeztek, Czírok István jóvoltából „erdész műveltségi vetélkedőn”, majd a helyiek szervezésében tanulmányi kiránduláson vehettek részt Szilvásváradon, az „Őserdő” erdőrezervátumban. A hosszú túra során többen talán először sétálhattak olyan erdőben, amelyben több száz év óta nem végeztek fahasználatot. Dr. Fadgyas Kálmán, az Egri Erdőtervezési Iroda ma már nyugállományú igazgatója részletesen ismertette a 13 évvel korábbi, az Őserdő élőfakészletének megállapítását szolgáló vizsgálatok eredményeit. A kirándulás befejezéseként a Kiskő-háti zombolynál Bartha Attila tartott rövid ismertetőt.

Vacsora után az érdeklődők Ősz Gusztáv és családja jóvoltából üdítő zenei élménynek lehetnek részesei a felsőtárkányi katolikus templomban, ahol fűvös hangszereken előadott zeneszámokban, valamint énekkari számokban gyönyörködhetnek, jórészt erdőtervező amatőr művészek előadásában. Az est végül fehér asztal mellett baráti találkozóval zárult.

Másnap, a rendezvény zárónapjának délelőttjén, amíg a szervezők az értékelés és az eredményhirdetés előkészítésével foglalatoskodtak, Havas-Horváth István nyugdíjas erdőtervező kolléga szakértő idegenvezetésével a résztvevők sétát te-

hetek Egerben, megismerkedve a barokk város nevezetességeivel.

A versenyeredmények

A rendezvény a verseny értékelésével zárult. A konkrét helyezések kihirdetése előtt a szervezők részéről Vajda Zoltán ismertette a versenyfeladatok helyes megoldását. Ebből már mindenki számára körvonalazódhatott a saját eredménye.

Harmadik helyen a Szombathelyi Igazgatóság csapata végzett 638 ponttal. Második lett a szegedi csapat 653 pont-

tal, míg az első helyet a pécsiek szerezték meg szoros versenyben 655 ponttal.

Itt került sor az „Erdész műveltségi vetélkedő” eredményének kihirdetésére is. A meglehetősen széles körű tájékozottságot és lexikális tudást igénylő teszt-feladatot Spiegl János, a Bács-Kiskun Megyei MgSzH Erdészeti Igazgatóságának vezetője töltötte ki a legeredményesebben, kiérdemelve ezzel a „Legműveltebb Erdész 2007” megtisztelő címet.

Zárásként Wisnovszky Károly, az MgSzH Központ Erdészeti Igazgatóság igazgatója értékelte a versenyt és az eredményeket. Ebben és a díjkiosztásban szerepet játszott Halász Gábor, az OEE Erdőrendezési Szakosztály elnöke is, aki a szakmai értékeken túl hangsúlyozta a rendezvénysorozat emberi, személyes értékeit, a nemzedékeken átívelő erdőszőrzetartás hagyományörző jelentőségét.

Az igazgató és a szakosztályvezető megköszönte a versenyzők helytállását, a szervezők fáradságát nem kímélő előkészítő munkáját, valamint a Bükki Nemzeti Park Igazgatóság és a Felsőtárkányi Erdészet segítségét. S reményüket fejezték ki, hogy a rendezvénysorozat a jövőben is folytatódni fog.

Verók Tamás

Erdőtervező

Halász Gábor

szakosztály elnök

A „Holdfa” nem zsugorodik és nem ég el?

Német nyelvterületen „Holdfának” („Mondholz”) nevezik az olyan faanyagot, mely egy kiválasztott holdfázisban kerül kitermelésre, és emiatt úgy tartják, hogy különleges tulajdonságokkal rendelkezik.

Új választék a fapiacra?

Egyes németországi faipari cégek egyre gyakrabban reklámozzák, hogy kívánságra úgynevezett „Holdfát” használnak fel alapanyagként, vagyis olyan farönköt, mely egy kiválasztott holdfázisban (többnyire a fogyó hold idején) lett kitermelve. Az ebből előállított fűrészipari terméket különleges tulajdonságúnak mondják, mivel a természeti és paraszti hagyomány szerint a Holdfa „nem hasad, nem szárad össze ... és ellenáll a tűznek”.

Vannak olyan, elsősorban környezetbarát építkezők, akik az ilyen faanyagot keresik és ezért hajlandóak magasabb árat is fizetni. Ugyanakkor a „Holdfát” kínálók körében elvették fel-

mérés szerint az eladó csupán a fakitermelés idejére vállal garanciát, a különleges tulajdonságokra már nem.

A freiburgi Erdőhasználati és Erdészeti Munkatudományi Intézet összehasonlította a Holdfát az egyéb faanyagokkal.

A kutatás eredményei?

A vizsgálat kimutatta, hogy a hold fakitermeléskori állása nem eredményez egyértelműen más faanyag tulajdonságokat.

Mindemellett a „Holdfa” gyanított előnyeit tudományosan nehéz megfogni, egyrészt, mert a mintavétel egzakt ideje vitatott, másrészt a vizsgálatok gyakorlati okokból a faanyag tulajdonságainak csak egy bizonyos időponthoz tartozó leírását adják, melyek így nem megfelelőek a faanyag tulajdonságok folyamatos változásainak kimutatására.

(AFZ, 26/1998,

Ref.: **Kovácsévics Pál**)